

GÖNÜL ALTUN YAZDI... "DERTLİ – DERTSİZ CÜMLELER!"

Herkes kalabalıkları arzuluyorken, sen yalnızlığa kaçmaya çalışıyorsan, içinde yer kalmamıştır; dikkat et!. İnsanın başkasıyla çarpışması kaza, dönüp dönüp kendisiyle çatışması felakettir!. Yüreğinde gidişi ve dönüşü farklı yollar inşa et !.

Ne kadar güçlü olduğumu anlamak için, büyük acılardan geçmem gerekti. Bu denli sığ denizlerde, bu denli derin kalmak, bence de çok büyük yetenektir!.

Zaman acıların suyunu alır tortusu yürekte kalır!.

Yalın bir hayattan geliyorum ben!. Bilmem öyle üç kuruşluk kumaşı yirmiden satmasını. Sonradan öğrendim, tezgâha bile konulmayanların, kendini bulunmaz hint kumaşı sanmasını.

Sabır, karşıdakinin sözlerinde ölür, bizim tahammülümüze gömülür. Şimdi içimde tahammül mezarlığı var!. Bir de, kendi mezarını ziyaret etmek isteyenlerin tuhaf telaşı!.

Anladım ki sabır, nakış işlemektir hayata. Geçen zaman ömür kasmağında bir desen!. Anladım ki nakkaş benim, sabır hiç çıkarmadığım elbisem!.

"Diğerlerinden daha iyi şarkı söylediğinizde, eviniz, ormanın derinliklerinde olsa bile, size ulaşan bir yol mutlaka bulunur" Bu söze şimdi, her zamankinden daha çok inanıyorum. Yollarıma diken taşıyanları çamurdaki ayak izlerinden hatırlıyorum!.

Biliyor musunuz?. "Çok" lardan "Az" lar kalır bize. Fazla yeşerirseniz daha az su verirler. Fazla başarırırsanız daha az susu verirler.

"Ten karası" geçer ama " dil yarası" geçmez imiş. Suya atılmış taşlar gibi sözler... Diplerden çıkarılması neredeyse imkansız!. Bir makas atılmış kağıtlara. Yapışması imkansız!. "U" dönüşü olmayan kırgınlıkların af yurduna uğraması imkansız!. Hamili söz, yakınımıdır!

Adresi "AH" olan mektuplar yolladım Allah'a.. İadesi taahhütlü!.

Hep başkalarına hoşgörü gösterdin sen!. Böylesi daha mı kolay hoş görülmekten?.

Dalgalandım da duruldum eski hikaye. Sen deniz oldun mu?. Bana onu söyle!.

Diyarlardan diyarlara savrulurken düşlerim, gittiğim yer mi gurbet, kaldığım yer mi?. Bilemedim!.

Hayatla garip bir düellom var benim!. Ben, hayattan karışığım, hayat benden şımarık!.

Kişisel gelişime değil ama kişisel değişime yürekte inanıyorum.

O kadar çok insan yaşar ki içinde birini öldürseler öbürü olursun. Sonra bir katil gibi, tutar geçmişini vurursun!.

Bir varmış, bir yokmuş masallarıyla büyümedim ben!. Bu yüzden, bir kere var olan hiç yok olmadı bende...

Ne zaman bir düş kursam, bir kuş gelir konar pencereme, beni anlar sanırım. O kadar çocuk olur ki ruhum yeniden, bizi leyleklerin getirdiğine inanırım!.

Yüreğimde nasır, gözlerimde güzel günlerin özlemi. Dalarken ufuklara, diktiğim fidanların beklediği yağmurlara el açtım. Vurduğum her yerden gül almadım tabi ki!. Ancak vurduğum her yere gül bıraktım!.

Giyin mavilerini, açıl okyanuslara.. Başkasının denizinden sana ne?. Söz ol, dize ol, aşk ol yazıl taşlara. Başkasının şiirinden sana ne?. O çok sevdiğin şarkıyı söyle. Bil ki en çok şiir sevenler, şarkı sevenler yaşar hayatı... Gemiden en mutlu onlar inerler!.